

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

1.

Emnenr. 5

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Vanuhering

Oppskr. av: Fønø. Skeen

(adresse): Maljard

Fylke: Nordland

Herad: Beiarn

Bygdelag:

Gard: Strand

G.nr. 45 Br.nr. 6

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Her i bygda har de i allmendelighet hårbr
kjem vanu med hårbre og to bakkler.
Vassåtlet kalles her „Bårbre“, Båstrene sau
brukes her, er innsettet før å bere på begge
skuldre, med utsnitt avspissing på halsen
mitt på hårbre. Har dog sett hårbre,
laget av lite uregnelige folk, sau var
laget før herring på begge skuldre, men
da augelet nesten hell utsnittig på halsen
mitt på hårbre. Andre farmer før
hårbre en overstående er ikke brukt her.
I gammel tid blev der av enkelte brukt
vidje og trekrakker til å henge bakkene etter
på hårbre, men i allmendelighet
brukes der lærmenner, disse (taus spinnet
av hestetøgget) eller vanlig taus hvor i var
festet trekrakker til å henge bakkene på.
Nu brukes før det nesten jernlunker
og jernkrakker. Nåværende pålebene var:
„Bårbre, hårbre kann og hårbrekraka.“
Omkring århundred skifte begynte de
like etter hverandre å ta slib med braken av
trebakkler til vanuhering. De mere hand
lige galvaniserte jernbakkler kann

- litt etter hver i allmendelig bruk.
2. Vass-så til å here vaten er ikke her
 3. Ør den høyre vaten i større kar er ofte brukt her. Når der i enkelt tilfelle brukes skål til å dra vaten på, benyttes to allmendelige skål. Ellers settes vaskaret på en stor kjele og de er da allmendlig so av transpaken, en drar og en skyver bakpå. Under sådan transpakk av vaten legges næbbakker, sot eller isbiter på vaten, for å hindre at det skrölper ut av karret.
 4. Nesten vaten heringen faller før det meste på kviunderne i huset.
I første rekke på kauen i huset, mens den ikke finnes andre kviendelig arbeids hjelp. Mannen hjelper til med vaten heringen så langt han kan avse tid til det og barna må here vaten så snart de blir så stort at de kan gjøre mye for seg. De har også måttet disse i første rekke ta vaten heringen.
 5. Metoden for transpakt av vaten har vært den samme fra små og store bruk.
 6. Flere viidre heider de at brønde, kilder og vanlige vannforsyningene blir tørre. Da må den kjæres vaten tilbake lange vinter og da benyttes sleder.
 7. Fra det store flertal i bygden, er jorholdeb med vaten fars nytting og transpaken av vaten slik det har vært fra gammel tid, mens det blir bedre etter hvert, idet man ikke har latt inn sprøring vaten eller innrettet sig med pumper og flere kammer til etter hvert.

Nord.
Beiarn

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR.: NORSK FOLKE MUSEUM
BYGDØY

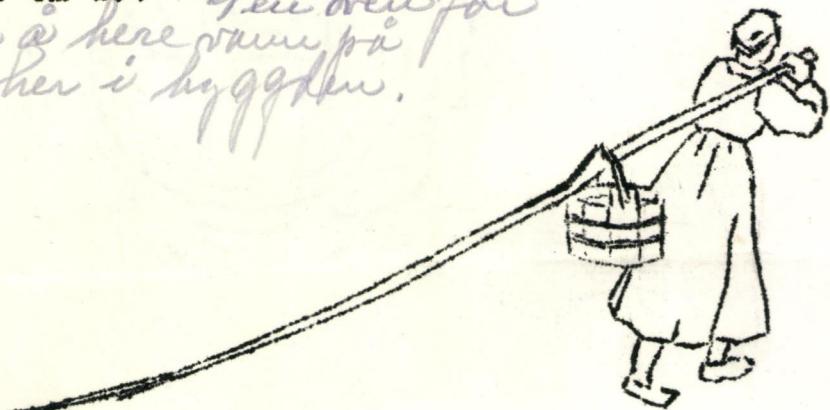
Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampla over.

Utanom denne opplysninga kjänner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

*Gren overfor
merke male å here vann på
er ukjent her i bygda.*

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel?

Har ein brukta kumekk til brensel?

*Fiskehovud fiskehoder har
ikke vært brukt som brensel.*

*Heller ikke gjødsel i uogen
fore har vært brukt som brensel.*

Forty. Steen,

3266

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING